

Dvůr plnej suchýho listí

BPM

Dvůr plnej suchýho listí
Dvůr plnej suchýho listí

Hozený ze skály, jak slabý dítě ze Sparty si připadám,
když vidím co nám osud rozdál za karty.
Jak stále pořád příkládám na bedra myslí vize,
tak se propadám jako sen do podmáslí,
mezi surrealisty. Mezi DeChampovy bratry.
Zbyly po nás jenom busty.
Čistý sádrový odlitky a špinavý kosti.
Jsme hosty v komnatách tichýho ředitelství života a smrti,
ale ze všeho nejdřív prej máme shrabat suchý listí.
Co přines čas na dvůr pod stíny básní.
Prej máme shrabat cizí příběhy, umejt si city
a šéfovi koupit koblihy.
Prej mám být vypočítavej a zlej a grázl dobovej
a přes to pořád svůj?!
A s tím máme asi všichni problém
jako jasný emblém, co byl usouložen abstraktním pojmem.
A teď neví kudy ven.
Jestli oknem, nebo okem paní domácí.
Kdekdo se kymácí...
Kdekdo se kymácí a nebude to větrem
a nebude to ani autobusovým davem.
Bude to světem. Jedině světem, kterej byl uvězněn (na tisíc západů)
mezi poprsí fádni fabrikantky.
A tam se dusí a cukaj mu tam koutky smíchem k prasknutí.
A kdo ji přinutí?
Aby ho pustila zpět k nám, že jsem ho dlouho znal
a teď ho postrádám.
Hm... Nikoho v podstatě asi nezajímám.

(a tak si najdou...)

(a tak si najdou...)

(a tak si najdou...)

(a tak si najdou...)

(a tak si najdu zahradu pro svý rozjímání...)